

Biologisk viktige områder Ulfsbakk – Tanum

- en registrering av naturtyper, viltarter og viltområder i Brunlanes, Larvik kommune, med vekt på bøkeskog.

Torgeir W. Skancke, 2003

Forsidebildet viser Bordberget.

1.1 INNLEDNING

I Bøkeskogene finnes bare i liten grad utover Vestfold. Den delen av raet som strekker seg fra Bøkeskogen til og med Bordberget, samt områdene i nærheten, utgjør trolig tilsammen de største rene bøkeskogs-bestandene i landet.

Undertegnede har i 2002 og 2003 registrert utbredelsen av bøkeskog og andre lokaliteter som er verdifulle for en del viltarter (ikke hjortevilt og jaktbart småvilt) og biologi for øvrig, i Ulfsbakk – Tanum-området.

Jeg har allerede tatt kontakt med aktuelle skogbrukere i området, for at de forhåpentligvis kan ta hensyn til spesielle verdier i bøkeskogene.

I denne rapporten ønsker jeg å gjøre mer fylldig informasjon om bøkeskogenes økologi og biologi tilgjengelig for kommunal og statlig forvaltning, skoler og interesseorganisasjoner.

(sign.)

Torgeir W. Skancke, Larvik, september 2003.

1.2 SAMMENDRAG

Bøkeskogene spiller en viktig rolle for mange viltarter.

Jo eldre trærne er, desto flere viltarter er avhengige av dem. Gamle bøkeskoger er som oaser i landskapet, bl.a for flere truede arter.

Bøketrærne har en spesiell verdi for store, hullrugende fuglearter. Antallet slike reirplasser er langt høyere i bøkeskog enn i omkringliggende barskog. Dette gjelder særlig i de områdene som ligger på høyere Et relativt betydelig areal med bøkeskog er

flatehogd og/ eller treslagskiftet til kulturgranskog de siste 20 åra.

Skogbrukets egne miljøsertifisering (basert på Levende skogs miljøstandarder fra 1998) heter det skal ikke lenger skal skje treslagskifte i edelløvskog. Lukkede hogster som f.eks bledningshogst vil kunne ivareta de truede artenes leve- og yngleplasser i større grad.

Et godt eksempel på bøkeskogenes verdi er den truede skogdua. Den har gått sterk tilbake som følge av bestandskogbruk. I bøkeskogene i Tanum – Ulfsbakk-området hekker trolig minst tre – fire par.

Det er mitt håp at bøkeskogenes ”indre liv” blir mer kjent både for allmennhet og grunneiere. Jeg ønsker og håper på en positiv dialog med eiere og brukere om temaet. Bøkeskogene tåler kulturpåvirkning. Det skal ofte bare enkle grep til for å sikre livet i skogen. Undertegnede stiller informasjon og praktisk hjelp til rådighet til dem som måtte ønske.

1.3 ADRESSELISTE

1. Viken skog, v/ Kvalitets- og miljøsjef Bernt Magne Eidahl, Serviceboks 50 3504 Hønefoss;
bernt.magne.eidahl@viken.skog.no
2. Viken skog, v/ skogbruksleder GunnarTraan, Klinestadmoen 5, 3241 Sandefjord,
gunnar.traan@viken.skog.no
3. Fritzøe Skoger v/ skogsjef Finn Kamfjord, Boks 2051, 3255 Larvik;
finn.kamfjord@fritzoe.no
5. Fritzøe Skoger v/ utmarkssjef Staffan Klasson, Industriveien 24, 3748 Siljan;
staffan.klasson@fritzoe.no
6. Fritzøe Skoger v/ skogbestyrer Eivind Skurdal, Boks 2051, 3255 Larvik;
eivind.skurdal@fritzoe.no
7. Fritzøe Skoger v/ avdelingsleder Knut Malmquist; Boks 2051, 3255 Larvik;
knut.malmquist@fritzoe.no
8. Larvik kommune v/ skogbrukssjef Rolf Gjølberg, Postboks 295, 3251 Larvik;
rolf.gjolberg@larvik.kommune.no
9. Larvik kommune v/ Gjermund Bergaust, Postboks 295, 3251 Larvik,
gjermund.bergaust@larvik.kommune.no
10. Larvik kommune v/ Lars Solheim, Postboks 295, 3251 Larvik; lars-wilhelm.solheim@larvik.kommune.no
11. Larvik kommune v/ miljøvernrådgiver Jon Østgård, Postboks 295, 3251 Larvik; :
jon.ostgaard@larvik.kommune.no
12. Larvik kommune v/ prosjektmedarbeider Robert Svendsen, Postboks 295, 3251 Larvik
13. Fylkesmannen i Telemark, v/ rovviltkonsulent Odd F. Steen, Gjerpensgt 14/20, 3716 Skien; odd-frydenlund.steen@fm-te.stat.no
14. Fylkesmannen i Vestfold, v/ naturverninspektør Karl Hagelund, Anton Jenssens g 6 3125 Tønsberg; karl.hagelund@fm-ve.stat.no
15. Fylkesmannen i Vestfold, v/ naturforvalter Erik Blomdal, Anton Jenssens g 6 3125 Tønsberg; erik.blomdal@fm-ve.stat.no
16. Norges Jeger- og Fiskerforbund v/ fagleder Siri Parmann, Postboks 94, 1378 Nesbru; siri.parmann@njff.org
17. Naturvernforbundet i Vestfold v/ Dag Abrahamsen, dagab@bigfoot.com
18. Verdens Naturfond, WWF – Norge v/ Arnodd Haapnes, Postboks 6784 St Olavs pl, 0130 Oslo; ahaaphnes@wwf.no
19. tschandy@online.no
20. Verdens Naturfond, WWF – Norge V/ Maren Esmark, Postboks 6784 St Olavs pl, 0130 Oslo mesmark@wwf.no
21. Norskog, v/ biolog Anne Sverdrup Thygeson, Postboks 123, Lilleaker, 0216 Oslo;
anne.s.thygeson@norskog.no
22. Samarbeidsrådet for biologisk mangfold, v/ Rune Anderaa, rune.aanderaa@sabima.no
23. Larvik og Omegns Turistforening v/ Rolf Svendsen, Storg. 48, 3256 Larvik,
mail@visitlarvik.no
24. Stiftelsen Siste sjanse v/ Terje Blindheim, Terje@sistesjanse.no
25. Siste Sjanse v/ Arne Heggland, Ekmveien 5, 4818 Færvik,
arne@sistesjanse.no
26. Oslofjordens friluftsråd v/ Rune J. Svensson, Gamle Drammensvei 203, 1337 Sandvika; oslofjf@online.no
27. Den norske turistforening v/ naturvernkonsulent Torfinn Evensen, Postboks 7 Sentrum, 0101 Oslo.
28. Norges Naturvernforbund v/ Gjermund Andersen, gjermund@noa.no
29. Norges Naturvernforbund v/ Rein Midteng, rmidteng@hotmail.com
30. Fuglevernforeningen NOF, avd. Vestfold, Postboks 162, 3201 Sandefjord, v/ Martin Lohne
jamalo@c2i.net

31. Fuglevernforeningen NOF, avd.
Vestfold, Postboks 162, 3201
Sandefjord, v/ Tormod Rød;
kolibri@online.no
32. Naturvernforbundet i Larvik v/ Helge
Pedersen, Stavernsveien 10, 3264
Larvik
33. Friluftslivets fellesorganisasjon v/ Hans
Erik Lerkelund,
hans.erik.lerkelund@frifo.no
34. Larvik botanisk forening v/ Thor
Melseth,
tor.melseth@vismaservices.no
35. Tanum KFUM speidere v/ Morten
Lindhjem
36. Prevista as v/ biolog Marit Lie,
marit.helene.lie@prevista.no
37. Brunlanes JFF v/ Gunnar Gusland,
gunnar.gusland@inselko.no
38. Sky skole v/ Arne Jørgen Karlsen
39. Ra skole v/ rektor Christian Thaulow
40. Thor Heyerdahl videregående skole v/
Naturfag.

1.4 INNHOLDS- FORTEGNELSE

- 1.1 Innledning
- 1.2 Sammendrag
- 1.3 Adresseliste
- 1.4 Innholdsfortegnelse
- 1.5 Kildeoversikt
- 2 Naturtyper og viltarter**
 - 2.1 Edelløvskog
 - 2.2 Rik bakkevegetasjon
 - 2.3 Sumpskog
 - 2.4 Nøkkelbiotoper
 - 2.5 Eldre løvsuksesjoner
 - 2.6 Gamle trær og død ved
 - 2.7 Rikbarkstrær
 - 2.8 Bergvegger
 - 2.9 Naturskog
- 3 Viltarter og viltområder**
 - 3.1 Karakterarter for bøkeskogene
 - 3.2 Hullrugere
 - 3.3 Spetter
 - 3.4 Truet skogdue
 - 3.5 Spesialiserte spurvefugler
 - 3.6 Hønsehauk i sterk tilbakegang
 - 3.7 Viktige rasteområder

4 Rødlista

5 Hogstformer

6 Oversikt over biologisk viktige områder

- 6.1 Bøkeskog vest for Gutterød
- 6.2 Bordberget Løvås
- 6.3 Dal vest og nordvest for
- 6.4 Område nordvest for Gutterød, og
hellinger vest for Ulfsbakktjønn
- 6.5 Ulfsbakktjønn – Håvaldsrød
- 6.6 Ingriåsen – Ulfsbakk
- 6.7 Salsås nordre og forseknin mellom
Salsås og Salsås nordre
- 6.8 Fuglås – Plassane - Skotås
- 6.9 Skråning vest for Storrønningåsen
- 6.10 Seterklova – Ingri Øvre
- 6.11 Ås sør for Merradalen
- 6.12 Tildremyr
- 6.13 Merradalen og ås nord for
Merradalen
- 6.14 Dalsøkk nord for Kråkeliåsen
- 6.15 Martineåsen

7 Retningslinjer for miljøvern

1.5 KILDEOVERSIKT

- 1) Viltkartlegging. DN-håndbok 11, 1996
- 2) Gyldendals store nordiske flora, ,
Mossberg, Stenberg og Ericsson, 1992.
- 3) Vegetasjonstyper i Norge. NINA
Temahefte 12, Fremstad 1997.
- 4) Biologisk mangfold i skog, Norges
skogeierforbund 1996.
- 5) Kartlegging av naturtyper, DN-
håndbok 13, 1999.
- 6) Miljøregistrering i skog, Livsmiljøer i
skog, 2001.
- 7) Miljøregistrering i skog, Instruks for
registrering, 2001.
- 8) Miljøregistrering i skog, Bakgrunn og
prinsipper, 2001.
- 9) Økonomisk kartverk 1:5000,
Fylkeskartkontoret i Vestfold, 1959,
79, 88.
- 10) Norsk fugleatlas, Gjershaug et al.
- 11) Nøkkelbiotoper i skogen, Norskog
- 12) Standarder for et bærekraftog
skogbruk, Levende skog-prosjektet,
1999.
- 13) Norsk naturarv, Hågvær og Berntsen
2001.

- 14) Signalarter. Indikatorer på skyddsvärd skog, Skogstyrelsens forlag, 2000.
- 15) Utkast til verneplan for edelløvskog i Vestfold fylke. Fylkesmannen i Vestfold, 1978.
- 16) Nøkkelbiotoper og arts mangfold i skog. Siste sjanse, 1996.
- 17) Sydsvenska lövskogar och andre lövbärande marker. Rapport 5081, Naturvårdsverket 2000.
- 18) Edelløvskogsinventeringer i Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder og Rogaland, 1975, Harald Korsmo.
- 19) Naturvernrådets landsplan for edelløvskogsreservater i Norge, Korsmo 1975.
- 20) Vår Fuglefauna 2/2002.
- 21) "Försvinnande naturskog karteras", Skog & Forskning 1/98.
- 22) Vikenlytt Nr 3/2000.
- 23) "En 76 år gammel gåte fra Larvik", Verdens natur, 1998.
- 24) Biolog Arne Heggland, pers medd.

2 NATURTYPER

Bemerkninger:

* UTM koordinater forholder seg til økonomisk kartverk etter geodetisk datum ED 50. (Rutenettet er *ikke* oppdatert etter WGS 84.) Det betyr at rutenettet skal forskyves 207 meter mot sør og 81 meter mot vest.

2.1 EDELLØVSKOG

Definisjoner:

Alm, ask, bøk, eik, hassel, lind, lønn og svartor er varmekjære og regnes til edelløvtrærne. Edelløvtrærne er stabile økosystemer hvor skyggetålende gran bare sjelden tåler konkurransen. Edelløvskogene er rester etter varmeperioden i landet for 2500 – 7000 år siden, og utgjør mindre enn 2 prosent av skogarealet. (Kilde 4)

Hvis vi reduserer størrelsen på "øyene" av edelløvskog, eller bytter ut edelløvskogen med gran, forsvinner økologiske minnesmerker som har vært der sammenhengende i flere tusen år. (Kilde 4)

Bøkeskogene er spesielt utbredt i Vestfold. Den delen av raket som strekker seg fra Bøkeskogen til og med Bordbergåsen, samt tilstøtende områder nord og sør for denne strekningen, utgjør trolig den største konsentrasjon av bøk i landet.

Den sjeldne og biologisk svært verdifulle myske-bøkeskogen finnes bare i Vestfold, og med sin største utbredelse i det nevnte området.

I rapporten "Truete vegetasjonstyper i Norge" (Framstad og Moen 2001, NTNU-Vitenskapsmuseet Rapport botanisk serie 2001-4) betegnes bl.a følgende vegetasjonstyper som som truete:

- Blåbær-bøkeskog (hensynskrevende)
- Lågurt-eikeskog (noe truet)
- Lågurt-bøkeskog (noe truet)

- Alm-lindeskog (hensynskrevende)
- Rik sumpskog (sterkt truet).

VEGETASJONSTYPER:

(Kodeverket forholder seg til NINA Temahefte 12, "Vegetasjonstyper i Norge", Eli Fremstad.)

D1a Blåbær-eikeskog. Åpen skog av sommer- og vintereik der eik utgjør mer enn 50 prosent av lokaliteten. På tørr, middelsrik grunn, ofte med markert innslag av osp. (Kilde 3)

D2 Lavurt-bøkeskog

Middels rik skog av bøk. Karakteristisk kontrast med grønt våraspekt og sensomeraspekt av vissent løv. (Kilde 3)

D3 Myske-bøkeskog. Rik og sjelden skogtype som bare finnes i Vestfold. Høy, rettstammet skog av bøk, så godt som uten busksjikt. Kjennes ved forekomst av myske og/ eller tannrot. (Kilde 3)

2.2 RIK BAKKEVEGETASJON

Definisjon: Rik bakkevegetasjon er et eget registreringselement i nyere retningslinjer for registrering av biologisk viktig skog. I bøkeskog samsvarer rik bakkevegetasjon myske-bøkeskog.

Rik bakkevegetasjon er med sine cirka 450 rødlistearter uten tvil blant de viktigste livsmiljøene i norsk skog. Særlig viktig er kalkskogene og edelløvskogene, som inneholder mange rødlistearter til tross for lite areal. (Kilde 4)

2.3 SUMPSKOG

E1a Fattig sumpskog

Definisjoner: Sumpskog av gran, bjørk og or-arter. Ujevn skogbunn med tuer og senkninger i mosaikk. (Kilde 3)

Sumpskogene utgjør 2 – 3 prosent av det produktive skogarealet (Kilde 12)

Jevn fuktighet, sjiktet skog og mange steder mye død ved, gjør sumpskogene til svært viktige områder for bevaring av det biologiske mangfoldet.

2.4 NØKKELBIOTOPER

Definisjon: Nøkkelbiotoper er områder som er særlig viktige for bevaring av det biologiske mangfoldet fordi de inneholder naturtyper, nøkkelementer eller arter som er sjeldne i landskapet. (Kilde 12)

2.5 ELDRE LØVSUKSESJONER

Eldre løvsuksesjoner er et eksempel på en nøkkelbiotop/biologisk viktig område. Grupper eller bestand av eldre, døende ospetrær er et verdifullt eksempel på dette.

Definisjoner: En suksesjon er en forutsigbar forandring i sammensetningen av plante- og dyrelivet. (Kilde 4)

I overgangsfasen mellom løvskog og barskog (eldre løvsuksesjoner) vil lokaliteten ha mange, grove løvtrær som etter hvert dør. (...) Disse er et viktig miljø for en rekke insektarter i kronene, og for bakkelevende sopp og insekter. Cirka 30 rødlistearter er knyttet til eldre løvsuksesjoner, og er viktige levesteder for en rekke fugler. (Kilde 6)

2.6 GAMLE TRÆR OG DØD VED

Definisjon: Gamle, grove trær som får stå urørt, gir produksjon av dødt stammevirke av store dimensjoner. Slikt virke er viktig for mange arter. Gamle, grove trær er også viktige for mange fugler, som reirtre og som spiskammer på grunn av insektene som lever i treet. (Kilde 2)

2.7 RIKBARKSTRÆR

Definisjoner: Rikbarkstrær er eksempler på nøkkelementer i landskapet. I edelløvskog/bøkeskog vil dette kunne være gamle bøketrær eller spisslønn der skogen er preget av kontinuitet. (Områder der skogen er lite preget av hogst.) Mange arter moser og lav vokser på næringsrik bark med høy pH (>5,0). I samfunn av arter på rikbarkstrær finner vi ca 50 rødlistearter. Forekomst av neverlav benyttes som en indikator på at trærne har tilstrekkelig rik bark. (Kilde 6)

2.8 BERGVEGGER

Definisjoner: Bergvegger er eksempler på nøkkelementer i landskapet.

Bergvegger utgjør det mest artsrike levestedet for moser, og også svært mange lavarter er knyttet til dette miljøet. Rødlista inneholder i alt 64 arter som er knyttet til bergvegger.

2.9 NATURSKOG

Naturskog omtales ofte feilaktig som "gammelskog". Naturskog er ikke det samme som *hogstmoden skog* generelt, men det motsatte av nyere kulturskog. (Skog som er flatehogd, plantet og tynnet.)

Definisjon: (I følge Nordisk ministerråd 1994):

Minst to av følgende fire kriterier skal være oppfylt:

1. Skog av forholdsvis høy gjennomsnittsalder.
2. Fleraldret, flersjiktet og ujevn skog.
3. Forekomst over lang tid av et betydelig innslag av død ved i ulike nedbrytningsstadier.
4. Forekomst av registrerte kontinuitetskrevende signalarter/rødlistede arter. (Kilde 21)

Hvis alle fire punktene er oppfylt, er skogen å regne som urskog/urskogsliknende.

3 VILTARTER OG VILTOMRÅDER

I henhold til DN-håndbok 11-96 kategoriseres viltområder i tre typer:

- Registrerte viltområder
- Viktige viltområder
- Svært viktige viltområder.

For å definere et viltområdes verdi, "vekter" man de registrerte viltartene på bakgrunn av en fastsatt vekttabell. (Normalt fra 1 – lokal verdifull, til 5 – internasjonal verdifull).

Edelløvskog er i utgangspunktet nøkkelområder for en rekke spesialiserte arter. En generell vurdering tilsier at disse bøkeskogene er å regne for *viktige viltområder, og bør vektes med minst 3 i viltkartleggingen.*

Skogens verdi for viltet øker med trærnes alder. Jo eldre trærne er, desto flere spesialiserte viltarter er avhengige av dem. Gamle bøkeskoger vil naturlig fungere som *svært viktige viltområder.*

3.1 KARAKTERARTER FOR BØKESKOGENE

I denne rapporten legges særlig vekt på viltarter som gjør seg lett synlige i landskapet; fuglearter inkludert store hullrugere.

Bøkeskogene ser ut til å ha en viktig funksjon for en del særegne arter.

3.2 HULLRUGERE

Bøkeetrær ser ut til å kunne huse store hullrugende fuglearter når de får en stammediameter i brysthøyde på 42 cm og større. Disse artene krever hull med 10 – 12 cms åpning. Konsentrasjonen av slike reirplasser synes å være langt høyere i bøkeskog enn i omkringliggende barskog. Økologisk sett fungerer bøkeskogene på linje med eller enda mer verdifull enn gammel naturskog (barblandingsskog) for disse artene.

Karakteristisk for artene er at de veksler på å benytte reirhullene. *Svartspetten* utformer reirplassene, mens *kaie*, *kattugle* og *skogdue* veksler på å benytte dem, i tillegg til førstnevnte.

3.3 SPETTER

Disse opptrer hyppig i edelløvskogene, og særlig i aldrende skog. Både grønn- og flaggspett er vanlige, i tillegg til svartspett. Disse artene har vekttall 1 – 3 i viltkartleggingen. *Gråspett* er også en truet art. Den er sterkt knyttet til eldre skog med tilgang på død ved. Således vil også eldre bøkeskog kunne være interessant for arten. Gråspett har rødlistestatus som "hensynskrevende", og vekttall 2 – 3 i viltkartleggingen.

Både dvergspett ("hensynskrevende") og vendehals ("sårbar") opptrer også hyppig i edelløv- og bøkeskogene. **Artene har vekttall 3 – 4 i viltkartleggingen.**

Rapporten har registrert noen få, eldre ospesuksesjoner. Dette er ideelle hekke- og rasteområder for *hvitryggspett*, uten at denne arten er registrert. Arten har rødlistestatus som *sårbar* og vekttall 4 i viltkartleggingen.

3.4 TRUET SKOGDUE

Svært interessant i denne sammenhengen er den truede *skogdua*. De registrerte bøkeskogene har en svært viktig funksjon for denne arten, som ellers i landet har gått sterkt tilbake som følge av bestandsskogbruk. **Skogdua har rødlistestatus som sårbar, og har vekttall 3 – 4 i viltkartleggingen.**

3.5 SPESIALISERTE SPURVEFUGLER

Flere spesielle spurvefugler ser ut til å opptre hyppigere i bøke-/ edellauskog enn i omkringliggende barblandingsskoger: *kjernebiter*, *bøkesanger*, *pirol* og *gulsanger*. Artene har vekttall 1 – 3 i viltkartleggingen.

3.6 HØNSEHAUK I BETYDELIG TILBAKEGANG

Hønsehauken lever tradisjonelt i barskogene med økologisk samspill med skogsfugl. Nylige undersøkelser viser en tilbakegang på 90 prosent i Norge siden 50-tallet. (Kilde 20) I Telemark/Vestfolds barskoger har artens tetthet gått tilbake fra 8 – 10 par per 100 kvadratkilometer til 1 par pr 100 kvadratkilometer.

Tilbakegangen er trolig forårsaket av skogbruket.

Bøkeskogene har noe av den samme kvaliteten som gammel barskog for hønsehauken. Forekomsten av troster og duer er høy. Arten sitter stille i et tre, og overrasker byttedyrene ved å komme flygende mellom trestammene. Aldrende bøkeskog passer perfekt til dette formålet.

Tidligere hekket det hønsehauk i Ulfsbakk – Tanum-området, rett vest for Gutterød. Jeg har lett mye i området, men ikke funnet hekkende fugler i dag. Jeg finner ofte rester etter byttedyr i bøkeskogene, som trolig stammer fra streifende ungfugler. Minst to hønsehaukreir i Larvik kommune ligger i bøkeskog. **Hønsehauk har rødlistestatus som sårbar, og vekt tall 3 – 4 i viltkartleggingen.**

3.7 VIKTIGE RASTEOMRÅDER

Utenom hekkesesongen synes bøkeskogene å ha en til dels svært viktig funksjon som rasteområder for artene **bok- og bjørkefink**. I år med mye bokenøtter har enorme antall fugl vært observert høst og vinter. Et år på 80-tallet ble flokker på 50 – 100 000 bjørkefink observert i bøkeskogene omkring Larvik i løpet av vinteren.

4 RØDLISTA

Rødlista er en oversikt over truede arter, etter følgende kategorisering:

UTRYDDET: Arter som er utryddet som reproduserende i landet. Det vil vanligvis omfatte arter som er forsvunnet for mer enn 50 år siden. ("UTRYDDET?" angir arter som er forsvunnet for mindre enn 50 år siden.)

DIREKTE TRUET: Arter som er direkte truet og som står i fare for å dø ut i nærmeste framtid dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

SÅRBAR: Sårbare arter med sterk tilbakegang som kan gå over i gruppen DIREKTE TRUET dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

SJELDEN: Arter som ikke er direkte truet eller sårbare, men som likevel er i en utsatt situasjon på grunn av liten bestand eller spredt og sparsom utbredelse.

HENSYNSKREVENDE: Arter som ikke tilhører kategoriene over, men som på grunn av tilbakegang krever spesielle hensyn og tiltak.

BØR OVERVÅKES: Omfatter arter som har gått tilbake, men som ikke regnes som truet. For disse artene er det grunn til overvåkning av situasjonen.

5 HOGSTFORMER

Hvilke hogstformer som benyttes i biologisk viktige områder, har svært stor betydning for artene som lever der. Mange arter tåler en viss kulturpåvirkning.

Definisjon: En kan skille mellom åpne og lukkede hogstformer. De åpne hogstformene omfatter flatehogst og frøtrestillingshogst, og innebærer en radikal endring av skogklimaet. De lukkede hogstformene omfatter skjermstillingshogst, gruppehogst, bledningshogst og fjellskoghogst, og innebærer at en i større grad opprettholder kontinuitet i tresjikt og skogklima. (Kilde 12)

Det er særlig hogstformer som likner
naurens egen dynamikk som er gunstige
for de truede artene:

- Bledningshogst/dimensjonshogst.
- "Gjennomhogst", der alt av ikke-
økonomisk verdi settes igjen etter
hogst.
- Gjensetting av kantsoner som er brede
nok/har nok sjiktning til at de er blir
benyttet av sårbare arter.
- Gjensetting av livsløpstrær.
- Gjensetting av reirplasser for truede
arter.

6 OVERSIKT OVER BIOLOGISK VIKTIGE OMRÅDER

Bemerkninger:

- Områdets verdi for viltet forholder seg til DN-håndbok 11, 1996 om viltkartlegging.

- **Kartforklaring:**

Lys grønt felt: Lavurt bøkeskog.

Mørkt grønt felt: Myske bøkeskog/ myr/ sumpskog/ eldre ospesuksesjoner (se tekstdel for hvert enkelt område)

Grønne tall henviser til nummerering for hver lokalitet.

Røde tall henviser til nummerering/ stedangivelse for hvert hulltre nevnt i rapportens tekstdel.

6.1

Lokalitet 1)

Stedsangivelse: Bøkeskog vest for Gutterød, "Pøtteskogen", Kartblad Larvik CG 025.

Gårds-/bruksnummer: 51/1,3, 51/16, 51,2.

Vegetasjonstype: D2b Lavurt bøkeskog dominerer lokaliteten, med innslag av gran. E6 svartor-strandskog, langs en bekk som renner sør i lokaliteten.

Treslag: Bøk, gran, eik, svartor.

Andre arter: Skogdue, kattugle.

Topografi: Flat mark

Bonitet: Høy bonitet.

Gamle trær: Lokaliteten er for det meste skjøttet med plukkhogst, og består mest av middelaldrende skog. De tre hulltrærne er av noe grovere dimensjon. Målinger antyder en minste diameter i brysthøyde på 45 cm for at treet skal være egnet for store hullrugere.

Inngrep: En nyere flatehogst er gjennomført vest i lokaliteten.

Hulltrær:

Hulltre nr 1)

Antall reirhull i treet: 1 hull.

Høyde over bakken: cirka 9 meter.

Reirhullets himmelretning: vestlig.

Treets diameter i brysthøyde: 65 cm.
Fuglearter: Hekking av svartspett i 2003.

Hulltre nr 2)

Antall reirhull i treet: 1 hull.

Høyde over bakken: cirka 10 meter.

Reirhullets himmelretning: nordlig.

Treets diameter i brysthøyde: 53 cm.

Hulltre nr 3)

Antall reirhull i treet: 1 hull.

Høyde over bakken: cirka 8 meter.

Reirhullets himmelretning: vestlig.

Treets diameter i brysthøyde: 60 cm.

Hulltre nr 4)

Antall reirhull i treet: 2 hull.

Høyde over bakken: cirka 12 og 14 meter.

Reirhullets himmelretning: nordlig.

Treets diameter i brysthøyde: 61 cm.

Fuglearter: Hekking av skogdue i 2001 og 2003. Hekking av kattugle i 2002.

Hulltre nr 5)

Antall reirhull i treet: 3 hull.

Høyde over bakken: cirka 10, 12 og 13 meter.

Reirhullets himmelretning: sørlig.

Treets diameter i brysthøyde: 53 cm.

Fuglearter: Mulig hekking av skogdue i 2003.

6.2

Lokalitet 2)

Stedsangivelse: Bordberget. Kartblad Larvik CG 025

Gårds-/bruksnummer: 2/24,25

Vegetasjonstype: D2b Lavurt bøkeskog dominerer lokaliteten, med et innslag av 10 – 20 % gran.

Treslag: Bøk og gran.

Andre arter: Hulltre med reir etter flaggspett eller grønnspett.

Topografi: Morenerygg.

Bonitet: Høy bonitet.

Gamle trær: Herskende trær i lokaliteten har en alder på cirka 100 år.

Inngrep: Lokaliteten er betydelig påvirket av bestandskogbruk.

Spesielle verdier: Bordberget er sammen med Salsås og Bøkeskogen det mest

særegne eksempelet på rarygger i distriktet, bevokst med bøk. Bøketrær og moseklede steinblokker former moreneryggen på en slik måte at landskaps- og opplevelsesverdien er meget høy.

Hulltrær:

Hulltre nr 6)

Antall reirhull i treet: Grein falt av stammen. Trolig framtidig reir.

Høyde over bakken: cirka 10 meter.

Reirhullets himmelretning: vestlig.

Treets diameter i brysthøyde: 46 cm.

6.3

Lokalitet 3)

Stedsangivelse: Dal vest og nordvest for Løvås. Kartblad Larvik CG 025

Gårds-/bruksnummer: 2/1,2,10

Vegetasjonstype: Tidligere D2b Lavurt bøkeskog i mesteparten av lokaliteten. Kan også hatt innslag av D3 Myske bøkeskog.

Treslag: Bjørk, osp, bøk.

Topografi: Søkk i nord/sørlig retning. I nord helling mot nordvest.

Bonitet: Høy bonitet.

Inngrep: Lokaliteten er trolig flatehogd for 10 – 15 år siden, og består i dag av yngre løvsuksesjon av bjørk, osp og bøk. Det er kun rester av den opprinnelige skogen. I nord står et bestand eldre bøkeskog.

Hulltrær: I restene av opprinnelig skog er det noen få trær med en diameter i brysthøyde på 40 – 50 cm.

6.4

Lokalitet 4)

Stedsangivelse og gårds-/bruksnummer:

Område nordvest for Gutterød (62/7) øst for Salsås (62/1), og vest for Ulfsbakktjønna (61/8 og 51/6,8,9).

Vegetasjonstype: D2b Lavurt bøkeskog på morenerygg dominerer lokaliteten i sør, med et relativt høyt innslag av gran. I bratthenget rundt Salsås dominerer Blåbærskog A4a. På moreneryggen sør for Ulfsbakktjønna dominerer D2b lavurt bøkeskog. (Økonomisk kartverk har feilaktig definert lokaliteten som barskog.) Myra i øst (sør for tjønna) er bevokst med A4 blåbærskog.

Treslag: Bøk, gran, furu.

Topografi: Flat mark i sør, samt bratt skråning med østlig og nordlig hellingsretning.

Bonitet: Høy på flat mark, og midlere boniteter i liene.

Gamle trær: Skogen har varierende alder. Særlig i bratthenget rundt Salsås står en del spesielt gamle/ grove og høyreiste trær. I bekkeområdet helt i nord (under Storrønningsåsen) er det mest yngre og noe eldre skog. Det er noen få større sksemplarer av bøk her.

Grove trær: Det står et eksemplar av bøk med diameter i brysthøyde på 62 cm i nordhellingen nord for Salsås. Nord for bekken står en meget grov eik, med en diameter i brysthøyde på 115 cm!

Naturskog/sjiktning: Den bratte øst- og nordvendte skråningen rundt Salsås har et variert, godt sjiktet naturskogspreg. Det samme har myrområdet. Sistnevnte er trolig ikke flatehogd tidligere, og har en svært fin utforming som skjul og beite for viltarter som foretrekker godt sjiktet skog.

Død ved: Den bratte øst- og nordvendte skråningen rundt Salsås har en del død ved, både høyreiste grangadd, og et visst innslag av bjørkelæger og ospe- og bjørkegadd.

Inngrep: I nord, rett sør for Ulfsbakk, er noe av skogen treslagskiftet til granskog. Lokaliteten er nå i hogstklasse III, ikke tynnet.

6.5

Lokalitet 5)

Stedsangivelse: Ulfsbakktjønna (63/6, 63/8) – Håvaldsrød (59/4) Kartblad Larvik CG 025.

Vegetasjonstype: D2b Lavurt bøkeskog.

Treslag: Bøk, gran.

Topografi: Flat mark (morenerygg i nord).

Bonitet: Høy bonitet.

Herskende trealder: Mesteparten av bøkkelokaliteten i nord er middelaldret skog. Her er det et relativt høyt innslag av gran.

Inngrep: Størstedelen av området ble flatehogd og treslagskiftet for 20 – 30 år siden, og består i dag av yngre granbestand, ikke er tynnet.

6.6

Lokalitet 6)

Stedsangivelse: Ingriåsen. 65/1, 65/15, 63/6. Kartblad Larvik CG 025.

Vegetasjonstype: D2b Lavurt bøkeskog dominerer lokaliteten, med D1a blåbær-eikeskog et stykke oppe i Ingriåsen.

Treslag: Bøk, eik

Topografi: Åsrygg. Flat mark i nord og skråning med vestvendt helling i sør.

Bonitet: Høy bonitet i flate deler av området.

Gamle trær: Mesteparten av lokaliteten er yngre /middelaldret skog. Svært få trær er gamle nok til å være egnet til store hullrugere.

Inngrep: Mellom Ingriåsen og Ulfsbakk gård er bakkevegetasjonen svært nedslitt som følge av fritidsferdsel.

6.7

Lokalitet 7)

Stedsangivelse: Salsås, Salsås nordre og forsekning mellom Salsås og Salsås nordre. Kartblad Larvik CG 025. **Bemerk:** Salsås og Salsås nordre er nøye beskrevet tidligere av Harald Korsmo i 1973 (se kilde 18 og 19) og i "Utkast til verneplan for edelløvskog i Vestfold fylke." (Kilde 15) Undertegnede beskriver

derfor kun en ikke omtalt del av området i denne rapporten.)

Vegetasjonstype: D2b Lavurt bøkeskog. E1a fattig sumpskog. (merket mørkt grønn på kartet).

Treslag: Gran, bjørk, gråor, bøk.

Topografi: Forsekning i øst-vest-lengderetning. Forsenkingen er cirka 230 lang og 50 meter bred. Forsenkningen er naturlig avstengt av morenerøyser i øst og vest.

Bonitet: Høy

Naturskog/sjiktning: Flersjiktet.

Lokaliteten har et typisk naturskogpreg der naturlig foryngelse og alle alderstrinn hos trærne forekommer.

Fuktighet:

Bergvegger: I sørvest finnes en 25 meter høy, nordvendt bergvegg.

Fuktighet: Forsenkningen er gjenstand for et konstant fuktsig. Fuktighetsgradienten endres fra den fra den tørre Salsås nordre, ned til denne gryteformasjonen som er konstant fuktig. Lokaliteten er lite soleksponert, både pga høyreiste grantrær og en bergvegg i sør. Deler av lokaliteten ligger alltid i skygge.

Død ved: Lokaliteten har et innslag av 40 – 50 læger per dekar i alle nedbrytningsfaser, av både gråor, bjørk, gran, samt noe bøk. En del trær er fullstendig nedbrutt. Trærne har for det meste en diameter på under 30 cm.

Spesielle verdier: Fattig sumpskog er et relativt vanlig innslag i barskogen. Denne

lokaliteten er imidlertid spesielt velutviklet, med høy landskapsmessig kvalitet. Den er også biologisk interessant, og av lokalt høy verdi for viltet. Den gir Salsås-massivet en helhet av biotoper, og er en fin kontrast til den ellers tørre moreneryggen.

Skog med naturskogspreg er ikke vanlig så nært bebyggelse.

Inngrep: Sumpskogen er drenert, og morenerøya i øst er sprengt, slik at vannet dreneres ut her.

Hulltrær:

Hulltre nr 7)

Antall reirhull i treet: 1 hull.

Høyde over bakken:

Reirhullets himmelretning: østlig.

Treets diameter i brysthøyde:

Hulltre nr 8)

Antall reirhull i treet: 1 hull.

Høyde over bakken:

Reirhullets himmelretning: østlig.

Treets diameter i brysthøyde:

Hulltre nr 9)

Antall reirhull i treet: 1 hull.

Høyde over bakken:

Reirhullets himmelretning: sørlig.

Treets diameter i brysthøyde:

6.8

Lokalitet 8) Fuglås – Plassane – Skotås.

Stedsangivelse: Fuglås – Plassane .

Skotås. Lokaliteten omfatter bekke drag sør for Fuglås, vestvendt li ved foten av Fuglås, dalsøkk nord for Plassane (sørvest for Torvstrømyra), samt åspartiet østover mot Bakkanetjønna. Kartblad Larvik CG 025

Vegetasjonstype: D3 Myske bøkeskog langs bekkedraget i sør, i lia vest for Fuglås, og lengst nord mot skogsbilveien fra Tanumsaga. (alle merket i mørkt grønt på kartet) D2b Lavurt bøkeskog i de øvrige partier. På toppen av kollene overtar D1b blåbær-bøkeskog.

Treslag: Bøk, selje, bjørk.

Topografi: I vest består topografien av et dalsøkk omgitt av bergvegger. Lokaliteten strekker seg over høydedraget mot Bakkanetjønn.

Andre arter: Skogdue (hekkende i dalsøkket. Dessuten 1 – 2 andre hanner syngende lenger sør, grønnspett, flaggspett, kjernebiter, svartspett, kattugle, lungenever, spurveugle.

I den vestvendte lia i nord, ned mot grusveien, vokser også den svært sjeldne planten skogfredløs – det eneste funnet på Østlandet. (Kilde 23)

Området er jevnlig brukt til jakt av hønsehauk. Tannrot er funnet som mengdeart i myske-bøkeskogen.

Topografi: Bekkedrag og helling som vender mot vest.

Bonitet: Høy bonitet, gradvis svakere mot toppen av Skotås.

Bergvegger: Den cirka 25 meter brede nord-sør forsenkningen i vest er omgitt av 5 til 25 meter høye vest- / østvendte bergvegger i en lengde av 250 meter.

Spesielle verdier: Lokaliteten er trolig det største av rik edelløvskog i Ulfsbakk – Tanum-området. Myske –bøkeskog finnes bare i Vestfold, med begrenset utbredelse. Vegetasjonstypen er trolig det mest produktive skogsamfunnet i landet. (Fremstad 1997) Et godt eksempel er stubben av et meget grovt grantre, ved en bekk nordvest i lokaliteten. Treet var 100 år gammelt, med en diameter på 95 centimeter!

Så gammel og grov bøkeskog som vokser i dalsøkket er sjeldent. Gammel edelløvskog er verdifull i nasjonal sammenheng.

Inngrep: En stor del av myske-bøkeskogen er flatehogd for 5 – 10 år siden.

Gamle trær: Ved bekken i sør står et eksemplar av en gammel, grov rogn med en diameter i brysthøyde på 35 cm. I dalsøkket i vest består skogen av gjennomgående gamle, til dels grove trær. Skogen nærmer seg en klimaksfase. Helt i sør står en grov, død bøk med en diameter i brysthøyde på 65 cm. Eksemplaret er knekt på midten, og lægeret er til dels sterkt nedbrutt. Helt nord står en meget brov bøk med en brysthøydiameter på hele 105

diameter! På nordvestsiden av Skotås står en grov, hul eik.

Rikbarkstrær: Vest for dalsøkket, oppe på en kolle, står fire yngre rikbarkstrær. Alle bevokst med lungenever. Den nevnte, svært grove boka i nord er huser også mye lungenever.

Død ved: I flere deler av lokaliteten (spesielt i nordvestlia av Skotås) og i sørvest er det høyt innslag av granlæger på tørr mark. (Cirka 40 trær pr dekar) Trærne er for det meste lite nedbrutt, og under en dimensjon på 30 cm. Enkelte trær er mye nedbrutt.

Bøk-granlokaliteten på myra vest for Bakkanetjønna har en god del død læger i flere nedbrytningsfaser. Død ved på fuktig mark er biologisk mer interessant enn død ved på tør mark.

Eldre løvsuksesjoner: Rett nord for Fuglås (avmerket i mørkt grønt på kartet) står et eldre ospeholt – en liten sumpskog med et 10-talls gadd og læger. Trærne er til dels grove (største gadd har 47 cm diameter i brysthøyde) Helt i sørøst, rett ved sturstien fra Fuglås, der stien svinger sørover mot toppen, står også en eldre ospesuksesjon på cirka 15 trær.

Hulltrær:

Hulltre nr 10)

Antall reirhull i treet: 1 hull.

Høyde over bakken: cirka 9 meter.

Reirhullets himmelretning: sørlig.

Treets diameter i brysthøyde: 42 cm.

Hulltre nr 11)

Antall reirhull i treet: 2 hull.

Høyde over bakken: cirka 7 og 9 meter.

Reirhullets himmelretning: vestlig.

Treets diameter i brysthøyde: 56 cm.

Fuglearter: Hekking av svartspett i 2003.

Trolig hekking av kattugle i 2002.

Hulltre nr 12)

Antall reirhull i treet: 1 hull.

Høyde over bakken: cirka 9 meter.

Reirhullets himmelretning: nordlig.

Treets diameter i brysthøyde: 47 cm.

Hulltre nr 13)

Antall reirhull i treet: 1 hull for mellomstore hullrugere (flaggspett/grønnspekk.)

Høyde over bakken: cirka 6 meter.

Reirhullets himmelretning: sørlig.

Treets diameter i brysthøyde: 57 cm.

Hulltre nr 14)

Antall reirhull i treet: 2 hull (1 mellomstort og to store.)

Høyde over bakken: cirka 12 – 13 meter.

Reirhullets himmelretning: østlig.

Treets diameter i brysthøyde:

Hulltre nr 15)

Antall reirhull i treet: 2 hull.

Høyde over bakken: cirka 10 – 11 meter.

Reirhullets himmelretning: nordlig.

Treets diameter i brysthøyde: 50 cm.

Hulltre nr 16)

Antall reirhull i treet: 2 hull.

Høyde over bakken: cirka 13 og 14 meter.
Reirhullets himmelretning: sørlig.
Treets diameter i brysthøyde: 42 cm.
Fuglearter: Hekking av skogdue 2003.

Dette dalsøkket er også jaktområde for
hønsehauk, med funn etter 1 spurvehauk
og to ringduer tatt av hønsehauken 2003.
(Arten hekker trolig ikke i området.)
Spurveugle sang i området rundt
lokaliteten (øst for Langevann) i
hekkesesongen 2002.

6.9

Lokalitet 9)

Stedsangivelse: Nordvestvendt skråning
vest for Storrønningåsen

Vegetasjonstype: Tidligere D2b lavurt
bøkeskog, og/eller D3 Myske bøkeskog. I
dag yngre bjørkesuksesjon. Området er en
forlengelse av lokalitet 8).

Treslag: Bjørk

Topografi: Nordvestvendt skråning

Bonitet: Høy.

Inngrep: Hele den tidligere
bøkelokaliteten er avvirket med flatehogst
for 10 – 20 år siden.

6.10

Lokalitet 10) Seterklova – Ingri Øvre

Stedsangivelse: Bøkeskog vest og sørvest
for Ingri Øvre (65/2,3 og 61,1 og 65/15),
samt ei klova som strekker seg ned mot
Ulfsbakktjønn, (Seterklova).

Vegetasjonstype: En fint utformet
lokalitet av D2b Lavurt bøkeskog i vest.
En fint utformet lokalitet av bøke-
sumpskog (trolig E1 fattig sumpskog)
sørøst for dette. (merket i mørkegrønt på
kartet)

Seterklova består skogen av en yngre
løvsuksesjon av bøk, bjørk og selje som er
mindre biologisk interessant.

Topografi: Li med helling mot vest og
glove i nord-sør-retning.

Treslag: Bøk, osp, bjørk og gran.

Bonitet: Høy bonitet.

Død ved: Sumpskogen har høy
konsentrasjon av død ved, og er å regne
som en verdifull nøkkebiotop. På et lite,
konsentrert område ligger et 10-talls læger
i alle nedbrytningsfaser, av gran, bjørk og
osp, på opptil 30 cm i diameter.

Andre arter: Vivendel, myske og tannrot.
Beleer av lokaliteten er godt egnet for den
 rydningstruede hvittryggspetten.
Topografi: Kulle med søk og
 brekkdannelser.
Bonitet: Høy bonitet, med innslag av
 impediment på toppene.
Gamle trær: Oppe på kollen står en
 gammel, grov eik.
Gamle løvsuksesjoner: I sør finnes en
 gammel ospesuksesjon, delvis på rik mark.
 Markert i mørkegrønt på kartet (se også
 bildet nedenfor.)

Naturskog/sjiktning:

Sumpskoglokaliteten er avgrenset av et lite område med flersjiktet, naturskogpreget. A4a blåbær-granskog i nord.

Hulltrær: Bøkelokaliteten i nordvest er middelaldrende, og har ikke spesielt mange potensielle reirtrær for store hullrugere. I lokaliteten i glova står et hulltre for store hullrugere med en diameter i brysthøyde på 48 cm:

Hulltre nr 17)

Antall reirhull i treet: 1 hull.

Høyde over bakken:

Reirhullets himmelretning: Østlig.

Treet diameter i brysthøyde:

Fuglearter: Trolig hekking av skogdue i 2003.

Inngrep: En nyere flatehogst er gjennomført sør i lokaliteten som ligger i glova, på 65/15.

6.11

Lokalitet 11)

Stedsangivelse: Ås sør for Merradalen.
 Kartblad Larvik CG 025

Vegetasjonstype: D2b Lavurt bøkeskog dominerer lokaliteten i sørvest. Oppe på kollene dominerer A4 blåbærskog. I sør dominerer D2, trolig D2a, lavurt-eikeskog, med innslag av rik mark.

Treslag: Bøk, bjørk, gran, eik, osp.

Rikbarkstrær: Den grove eika er bevoskt med lungenever.

Død ved: Det er en god del død osp, både gadd og læger i søkkene som skjærer gjennom kollen. Spesielt interessant er skråning mot sør, med en dødvedmengde på cirka 40 læger og 20 gadd per dekar. Enkelte steder enda høyere. Andre steder er dødvedmengden cirka 10 gadd og 10 læger per dekar. Den døde veden består mest av osp, men også gran. Det finnes også læger av hul eik på lokaliteten.

Inngrep: Områdets utstrekning er betydelig redusert pga flatehogst og treslagskifte til gran i sørvest.

6.12

Lokalitet 12)

Stedsangivelse: Tildremyr

Vegetasjonstype: En kratt-/skogbevokst, flat jordvannsmyr. Myra er kun besøkt én gang, og ikke nøyaktig klassifisert etter surhetsgrad og artsriksdom.

Treslag: Furu

Topografi: Flatmyr.

Naturskog/sjiktning: Flersjiktet.

Furulokaliteten har et typisk naturskogpreg der naturlig foryngelse og alle alderstrinn hos trærne forekommer.

Spesielle verdier: Fuktdrag og myrer er viktige elementer for mange viltarter. Tildremyr har inntakt landskapsmessig utforming, og ser ut til å ha potensiale som spill- / oppvekstplass for f.eks. hønsefugl, uten at dette er nærmere undersøkt.

6.13

Lokalitet 13)

Stedsangivelse: Merradalen og ås nord for Merradalen. Kartblad Larvik CG 025

UTM koordinat:

Vegetasjonstype: D2b Lavurt bøkeskog i og nær Merradalen. Oppe på kollene dominerer D1A blåbær-eikeskog og D1b blåbær-bøkeskog. Lokaliteten ble undersøkt med 20 cm snødekke, og således ikke fullstendig registrert. Det er sannsynlig at deler av Merradalen har vært av rik edelløvskog (myske-bøkeskog) før flatehogst og treslagskifte.

Treslag: Bøk, osp, eik.

Topografi: Dalsøkk med bekke drag. Koll med søk og sprekkdannelse.

Bonitet: Høy bonitet i Merradalen, og i søkkene som skjærer gjennom kollene. Resten er lavere bonitet/impediment.

Eldre løvsuksesjoner: I et søkk i nordøstkant av kollene står et bestand av aldrende osp. Stedet må betegnes som en nøkkelbiotop.

Grove trær: I selve Merradalen står en bøkestubbe etter hogst på 70 cm i

diameter. Treet var trolig yngre enn 100 år. Boniteten ser ut til å være svært høy å stedet.

I den sørvestvendte hellinga nord for Merradalen er ikke trærne spesielt grove/gamle. (ospetrær på cirka 30 cm) Alderen/størrelsen øker oppover i høyden, med største ospeeksemplar på 55 cm i diameter i brysthøyde.

Død ved: Det er en god del død osp, både gadd og læger i søkkene som skjærer gjennom kollene. Mengden av død ved varierer fra cirka 20 til 40 ospe- / grangadd/læger per dekar, mest mindre dimensjoner (under 30 cm). I en forseking på toppen av kollene er det flere eksemplarer av granlæger på 40 – 45 cm, foreløpig lite nedbrutt. Det høye innslaget av osp over hele kollene er svært gunstig for mindre/mellomstore hakkespetter.

Naturskog: Hele kollene er preget av ikke å være flatehogd tidligere, i motsetning til all skog rundt. Skogen er naturlig/flersjiktet og attraktiv for mange viltarter.

Inngrep: Områdets utstrekning er betydelig redusert pga flatehogst og treslagskifte til gran, fra 20 til 5 år siden.

6.14

Lokalitet 14)

Stedsangivelse: Søkk nord for Kråkeliåsen (2/26 og 11/3) Kartblad Larvik CG 025.

Vegetasjonstype: D2b Lavurt bøkeskog dominerer lokaliteten, med innslag av gran.

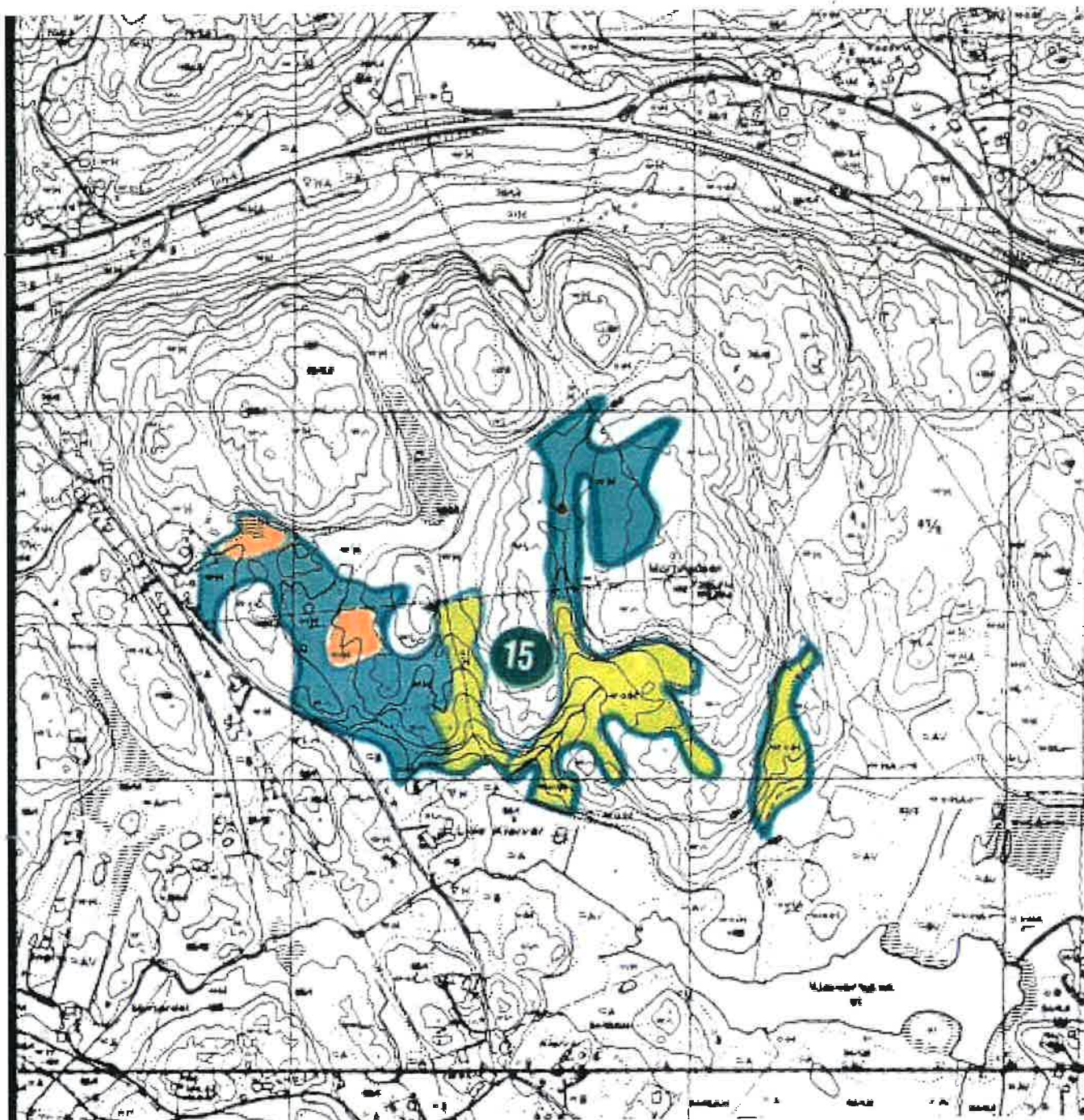
Kartforklaring

Lys grønt felt: Lavurt bøkeskog.

Mørkt grønt felt: Blåbær-bøkeskog og blåbærskog

Grønne tall henviser til nummerering for hver lokalitet.

Oransje felt henviser til nøkkelbiotop/myr/sumpskog (se tekstdel)

Kartforklaring

Lys grønt felt: Lavurt bøkeskog.

Mørkt grønt felt: Myske bøkeskog/ myr/ sumpskog/ eldre ospesuksesjoner (se tekstdel for hvert enkelt område)

Grønne tall henviser til nummerering for hver lokalitet.

Røde tall henviser til nummerering/ stedangivelse for hvert hulltre nevnt i rapportens tekstdel.

